

شاعری که خشمالی می کرد

۱۸ خرداد ۱۴۰۰ ساعت ۱۳:۱۶

شغل اصلی یغما (حیدر یغمای نیشابوری) خشمالی بود و او سال‌های دراز از این رهگذر کسب روزی می کرد. این کارورزی در شعر او نمود نظرگیری دارد و گاه در لابلای اشعارش اشاره مستقیمی دیده می شود.

او عاشق کار خود بود و به آن بسیار اهمیت می داد. یغما با سرافرازی خود را کارگری بیل به دست معرفی می کرد و نه تنها از این کار عار نداشت بلکه با افتخار به آن می بالید.

او گاه با همان لباس خاک آلود در حالی که پاره‌های گل به موهای آشفته اش چسبیده بود به رسمی ترین محافل ادبی می رفت.

در حقیقت او می خواست ثابت کند آنچه برایش مهم است کار است و کار. یغما حاضر نبود عزت و کرامت شغل خویش را در

یغما در اوقات آزرده‌گی پناهنده بیابان و صحرا می شد و روح او با صحرا و بیابان بیشتر الفت داشت و کتاب مکتب شعری او صفحات بیابان‌ها و صحراها بود. از این نظر در اشعار یغما کوه و بیابان و دشت و شب، ویرانه و خرابه بسامد بالایی دارد و شعر او در بیان چنین فضاهایی لطافت ویژه‌ای می‌گیرد. خصوصاً وقتی که او در گریز از شهر به این عرصه‌ها پناه می‌برد.

در سر راهم بیابانی است طولانی هنوز
ای که پرسیدی چرا هستم بیابانی هنوز

منبع: جواد محقق نیشابوری، شاعر خشتمال (درباره حیدر یغمای نیشابوری)، انتشارات محقق، ص ۱۷، ۱۳۷۳.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48374/کرد-می-خشتمال-شاعر>